

MERJA LEPPÄLAHTI

KIRJALLINEN
NIMIPÄIVÄ-
KALENTERI

KUSTANTAMO
HELMIVYÖ

Kirjallinen nimipäiväkalenteri

Merja Leppälahti

Kirjallinen
nimipäiväkalenteri

Kustantamo Helmivyö

Turku 2020

Merja Leppälahti: Kirjallinen nimipäiväkalenteri

ISBN 978-952-7211-53-3

Painopaikka: BoD, Norderstedt, Saksa

Lukijalle

Kirjallisuutta lähestytään usein lajityypin, juonen tai tekijän kautta. Tässä kirjassa keskeisiksi nostetaan henkilöhahmot. Kirja sisältää vuoden jokaiselle päivälle yhden hahmon ja samalla myös yhden kirjan tai kirjasarjan esittelyn.

Kirjaa ei tietenkään tarvitse lukea päivä kerrallaan alusta loppuun. Tarjoituksena on löytää kiinnostavaa lukemista, palauttaa mieleen vanhoja lukumuistoja ja saada ideoita ja oivalluksia. Kirjaa voi käyttää myös epävirallisena nimipäiväkalenterinä; siitä löytää myös kirjailijoiden syntymäpäivät ja muita tietoja.

Useimpien hahmojen kohdalla esitetään jotain tietoja nimen alkuperästä tai merkityksestä. Sama nimi voi olla muodostunut useaa eri reittiä, jolloin nimellä voi olla useita, toisistaan poikkeavia merkityksiä ja eri lähteissä voi olla erilaisia selityksiä. Ei-eurooppalaislähtöisten nimien taustoihin ja merkityksiin yksiselitteisen selvyys saaminen on vielä hankalampaa. Toisinaan tosin asiassa on saattanut auttaa sanakirjakin.

Olen pyrkinyt poimimaan mukaan kirjoittajia eri puolilta maailmaa. Silti kaikista esitellyistä hahmoista voi lukea suomeksi, sillä lähes kaikki esitellyt kirjat on joko julkaistu suomeksi käännettynä tai kirjoitettu jo alkujaan suomeksi.

On ollut kiinnostavaa tutustua näihin kirjojen henkilöihin, joista kaikki eivät tosin ole varsinaisesti ”henkilöitä”. Muutamat esitellyistä kirjoista ja kirjojen henkilöistä ovat omia suosikkejani aikojen takaa, osa on uusia tuttavuuksia, joihin olen tutustunut tämän kirjan myötä. Tämä kirjan kirjoittaminen on ollut matka, joka on kuljettanut ympäri maailman ja maapallon ulkopuolellekin. Se on vienyt myös ajassa sekä taaksepäin että eteenpäin.

Kiitän Suomen tietokirjailijat ry:tä tämän kirjan kirjoittamiseen myönnetystä apurahasta.

Turussa 27.7.2020, Merja Leppälähti

TAMMIKU

Holden
Hari
Bilbo
Tittelintuure
Adson
Lulu
Norma
Talia (Ruusunen)
Taita
Ninna
Ellery
Punahilkka
Tiffany
Adalmiina
Adeline
Werther
Yejide
Ihaa
Lenore
Algernon
Luthien
Conan
Wachiwi
Olimpia
Orlando
Kazami
Pessi
Ullabella
Johads
Dorian
Terrill

1. tammikuuta Holden

Holden Caulfield on päähenkilö J. D. Salingerin romaanissa *Sieppari ruispellossa*. Holden on 16-vuotias varakkaan kodin poika, joka on juuri erotettu Penceyn poikakoulusta. Hänet jo aikaisemmin erotettu useasta koulusta, koska hän ei piittaa opinnoista vähääkään. Holden lähtee hetken mielijohteesta koulusta kaksi päivää aikaisemmin kuin oli pitänyt, mutta koska hän ei halua mennä kotiin ennen kuin vanhemmat ovat lukuineet koulun erottamiskirjeen, hän jää hotelliin New Yorkiin.

Jerome (Jerry) David Salinger (1.1.1919–27.1.2010) oli yhdysvaltalainen kirjailija. *Sieppari ruispellossa* on hänen esikoisromaaninsa ja samalla myös hänen tunnetuin teoksensa. *Sieppari ruispellossa* -kirjaa on luettu kuvauksena 1950-luvun pettyneistä ja turhautuneista nuorista, jotka olivat vieraantuneet aikansa materiaalisesta kulttuurista.

Kirjasta on kaksi hyvin erilaista suomennosta. Pentti Saarikosken paljon slangia sisältävä käännös herätti aikanaan paljon keskustelua. Arto Schroderuksen käännöksen taas sanotaan noudattelevan tarkemmin alkuperäistä tekstiä.

Nimi Holden lienee muinainen teutoninimi ja merkitykseltään 'armollinen'.

Tulin paikalle melko aikaisin. Istuin baaritiskin ääreen – se oli aika täynnä – ja join pari viskiä ja soodavettä ennen kuin Luce edes ilmestyi paikalle. Nousin seisomaan, kun tilasin ne, että ne näkisivät, kuinka pitkä olen eivätkä luulisi minua alaikäiseksi. Sitten katselin niitä teeskentelijöitä jonkin aikaa. Vieressäni istuva kaveri sumutti seuralaistaan minkä ehti. Se boki tytölle, että tällä on aristokraattiset kädet. Hervoton juttu.

J. D. Salinger: *Sieppari ruispellossa*. (*The Catcher in the Rye*, 1951.) Suom. Arto Schroderus. Tammi 2004.

2. tammikuuta Hari

Hari Seldon kuuluu Isaac Asimovin Säätiö-sarjan keskeisiin henkilöihin. Hari on nerokas matemaatikko, joka elää kaukaisessa tulevaisuudessa, ajalla 11 988"12 069 galaktista ajanlaskua. Kehittämänsä psykohistorian avulla hän on pystynyt laskemalla ennustamaan tulevaisuuden kulkua. Seldonin laskelmien vuoksi galaktiseen imperiumiin perustetaan kaksi säätiötä, joiden tarkoituksena on tukea imperiumia laskelmissa näkyvän romahduksen ja taantumien helpottamiseksi. Hari Seldon esiintyy elävänä *Säätiö*-teoksen alussa, sen jälkeen hän antaa ohjeita nauhoitetuissa hologrammeissa erityisesti ns. Seldonin kriisien aikana.

Isaac Asimov (Isaak Judovitš Ozimov, 2.1.1920–6.4.1992) oli biokeemisti ja erittäin tuottelias ja tunnettu tieteiskirjailija. Hänet tunnetaan erityisesti Säätiö- ja Robotti-sarjoista. Varsinaiseen Säätiö-trilogiaan kuuluvat teokset *Säätiö*, *Säätiö ja Imperiumi* ja *Toinen Säätiö*, jotka Asimov julkaisi 1950-luvulla. Hän palasi aiheeseen 1980-luvulla, jolloin hän julkaisi ensin kaksi jatko-osaa, *Säätiö veitsen terällä* sekä *Säätiö ja Maa*, ja sen jälkeen vielä kaksi ennen *Säätiö*-kirjan tapahtumia sijoittuvaa teosta *Säätiön alkusoitto* ja *Kohti Säätiötä*.

Sanskritissa sana 'hari' viittaa keltaisiin väreihin ja indonesiaksi tarkoittaa aurinkoa. Hari esiintyy myös ensimmäisen maailmansodan aikana eläneen vakoojan Mata Harin (oik. Margaretha Geertruida Zelle) taiteilijanimessä.

"Eikö mies maininnut siellä tornissa minusta mitään?"

Gaal empi vastata. "Hän nimitti teitä Korppi-Seldoniksi."

"Sanoiko hän miksi?"

"Hän kertoi teidän ennustavan tuboa."

"Niin teenkin."

Isaac Asimov: *Säätiö*. (*Foundation*, 1951.) Suom. Tuulikki Lahti. WSOY 1976.

3. tammikuuta Bilbo

Bilbo Reppuli on päähenkilö J. R. R. Tolkienin teoksessa *Hobitti eli sinne ja takaisin*. Bilbo kuuluu ihmisiä pienikokoisempiin hobitteihin, joita joskus sanotaan myös puolituiksi. Hobitit asuvat omalla kotialueellaan, jonka nimi on Kontu. He elävät leppoisasti nauttien hyvästä ruoasta ja rauhallisista oloista. Bilbo Reppuli ei ole innossaan joutuessaan mukaan outoon seikkailuun kääpiöiden ja velho Gandalfin kanssa, vaikka jälkeensä hän muisteleeikin matkaa mielihyvällä. Tällä matkalla Bilbon haltuun joutuu sormus, joka on keskeinen *Taru sormusten herrasta* -teoksessa.

John Ronald Reuel eli J. R. R. Tolkien (3.1. 1892–2.9.1973) oli englantilainen kirjailija ja kielitieteilijä, joka työskenteli englannin kielen professorina Oxfordin yliopistossa. Hän loi kokonaisen teossarjan, joka käsittelevät hänen luomaansa Keski-Maata. Teoksista tunnetuin on *Taru sormusten herrasta*, jonka Tolkien aikoi kirjoittaa nuorille suunnatun *Hobitin* jatko-osaksi, mutta joka kasvoi paljon sitä laajemmaksi.

Hobitti on julkaistu aikaisemmin Risto Pitkäsen suomennoksena vuonna 1973 nimellä *Lohikäärmevuori eli erään hoppelin matka sinne ja takaisin*. Tässä suomennoksessa Bilbo Reppuli oli nimeltään Kalpa Kassinen. Uudemmassa suomennoksessa erisnimet ovat samassa muodossa kuin *Taru sormusten herrasta* -teoksen suomennoksessa.

Hobitista on tehty useita elokuvia (elokuvat 1977 ja 1985 ja trilogia 2012-2104). Kotimainen tv-sarja vuodelta 1993 pohjautui kuitenkin pääosin *Taru Sormusten herrasta* -teokseen.

J. R. R. Tolkien: *Hobitti eli sinne ja takaisin*. (*The Hobbit Or There And Back Again*, 1937.) Suom. Kersti Juva. WSOY, 1985.

Katso myös: Beren, Frodo, Luthien

4. tammikuuta Tittelintuure

Tittelintuure esiintyy samannimisessä sadussa. Eräs mies valehteli kuninkaalle, että hänen tyttärensä osaa kehrätä oljista kultaa. Kuningas määräsi tytön kehräämään kultaa teloittamisen uhalla. Onnetonta tyttöä auttamaan ilmaantui pieni ukkeli, joka vaati palkakseen tytön ensimmäisen lapsen. Myöhemmin, lapsen synnyttyä, tyttö pyysi armoa ja ukko lupasi, ettei vie lasta, jos tyttö arvaa hänen nimensä.

Saksalainen Jacob Grimm (4.1.1785–20.9.1863) opiskeli nuorena lakia, mutta hänestä tuli kielen ja kansanperinteen tutkija. Hän julkaisi mm. erittäin merkittävänä pidetyt teokset *Deutsche Grammatik* ('saksan kielioppi') ja *Deutsche Mythologie* ('saksalainen mytologia'). Hän julkaisi yhdessä veljensä Wilhelmin (1786–1859) kanssa kuuluisan satukokoelman *Kinder- und Hausmärchen* (Lasten ja kotisatuja) vuonna 1812. Kokoelmaa pidettiin aikanaan kansan parista kerättynä, mutta myöhempi tutkimus on osoittanut, ettei saduista monikaan ole ollut peräisin rahvaan suullisesta perinteestä. Kokoelmasta otettiin useita uusia painoksia, joissa satuja oli muokattu. Lopullinen versio julkaistiin vuonna 1857.

Saksankielisessä sadussa ukko on nimeltään Rumpelstilzchen, englanniksi Rumpelstiltskin. Suomentoksissa nimi voi olla Tittelintuuren lisäksi Rompanruoja tai Hopskukkeli. Kansanperinnearkiston saduissa nimi on useimmiten muunnos Tittilän Tuure -nimestä, esimerkiksi Titterätkuura tai Tisserin Tasseri.

Grimm, Jacob & Grimm, Wilhelm: *Grimmin sadut I–III*. Suomentaneet ja toimittaneet Raija Jänicke ja Oili Suominen. Tammi, 1999.

Katso myös: Tuhkimo, Punahilkka, Talia (Ruusunen)

5. tammikuuta Adson

Adson on toinen päähenkilö Umberto Econ teoksessa *Ruusun nimi*. Adson on noviisi eli munkkikokelas vuonna 1327. Hän on varakkaan perheen poika, joka on valmistautunut luostarielämään itävaltalaisessa Melkin luostarissa, mutta joutunut isänsä kutsusta lähtemään Italiaan. Italiassa Adson matkustaa fransiskaanimunkki William Baskervillen oppilaina ja apulaisena benediktiiniluostariin, jossa on tapahtunut murha. William Baskerville selvittää alkuperäistä murhaa ja myöhemmin tapahtuvia kuolemia loogisen päättelyn avulla, nuori Adson toimii Watsonin roolissa hämmästellään ja kirjaten tapahtumia. Kirja esitetään Adsonin vanhuutensa päivinä muistiinmerkitsemänä kuvauksena niiden seitsemän päivän kummallisista tapahtumista, joita William ja Adson todistivat nimeämättömässä luostarissa.

Umberto Eco (5.1.1932–19.2.2016) oli italialainen semiotiikan professori, keskiajan tutkija ja kirjailija, joka on nimetty lähes kolmenkymmenen yliopiston kunniatohtoriksi. *Ruusun nimi* on hänen ensimmäinen kaunokirjallinen teoksensa. Eco käsittelee teoksessa semioottisia teorioita keskiaikaiseen luostariin sijoitetun fiktiivisen kertomuksen kautta. *Ruusun nimi* sai maailmanlaajuisesti valtavan suosion ja se on myös filmattu elokuvaksi vuonna 1986. *Ruusun nimen* lisäksi Eco on julkaissut kuusi muuta romaania sekä useita kymmeniä tiede- ja tietokirjoja.

Nimen Adson (alkup. Adso) on sanottu viittaavan Galileo Galilein henkilöhahmoon Simplicioon; muodossa Adson se muistuttaa myös Sherlock Holmesin kumppanin Watsonin nimeä. Kirjassa esiintyvä nimitys Adson von Melk viittaa Melkin luostariin, jossa Adson on ollut noviisina.

Eco, Umberto: *Ruusun nimi*. (*Il nome della rosa*, 1980.) Suomentanut Aira Buffa. WSOY, 1983.

6. tammikuuta Lulu

Lulu on päähenkilö useissa Anni Polvan romanttisissa kirjoissa alkaen hänen esikoisromaanistaan *Rakasta minua hiukan*.

Punatukkainen ja terhakka konttorityttö Lulu rakastuu oikopäätä työpaikkansa johtajan luona vierailevaan Anttiin. Sarjan edetessä hääkellotkin soivat, mutta mustasukkaisuutta ja vääränkäsityksiä rakastavaisten välillä riittää. Kahden ensimmäisen kirjan tapahtumat sijoittuvat julkaisujankohaansa heti sodan jälkeen, mikä näkyy kirjassa tavarapulana ja viitteinä sota-ajan läheisyydestä.

Anni Kyllikki Polva (oik. Polviander, o.s. Heinonen, 6.1.1915–23.7.2003) oli erittäin tuottelias kirjailija, joka kirjoitti sekä lasten- ja nuortenkirjoja että romanttista viihdekirjallisuutta. Sankaritar Lulu esiintyy kuudessa kirjassa: *Rakasta minua hiukan* (1945), *Anna sunkeko, kultaseni* (1946), *Minäkö muka mustasukkainen* (1953), *Mieheni on uskoton* (1956), *Vanha suola janottaa* (1970) sekä *Isoa miestä lapsettaa* (1971). Polva muistetaan erityisesti nuorille suunnatusta Tiina-sarjasta. Lounais-Suomen kirjailijat myöntävät joka toinen vuosi Anni Polva -palkinnon lasten tai nuorten sarjalle.

Suomessa julkaistiin vuosina 1956–1962 *Pikku Lulu* -nimistä sarjakuvaa, jota piirsi Marge eli Marjorie Henderson Buell. Lulu-nimi tuli tunnetuksi myös Tuula Amberlan laulamasta *Lulu*-kappaleesta vuonna 1984 (Jukka Alihanka Alpo Jaakolan runon pohjalta).

– *Jaha, täällähän se Lulu jo onkin pois tulossa. Pian te selvisittekin niistä. Juodaan nyt kuumat korvikekupilliset, kun on tuoretta pullaakin, ja te voitte lähteä sen jälkeen kantamaan Antin kanssa kaivosta vettä saunaan. Lulu aikoi pyöräyttää epäävän vastauksen, mutta huomasi ajoissa, että oli parasta pitää pienet lemmenriidat omana salaisuutenaan.*

Anni Polva: *Rakasta minua hiukan*. Karisto, 1945.

7. tammikuuta Norma

Norma Ross on päähenkilö Sofi Oksasen teoksessa *Norma*.

Norman äiti Anita on juuri kuollut, hän on heittäytynyt metrojunan alle. Norma on asunut äitinsä kanssa samassa talossa, eri asunnoissa kuitenkin. He ovat pitäneet tiiviisti yhtä, sillä heillä on ollut salaisuus, jonka paljastuminen voisi olla Normalle tuhoisaa. Äidin kuoltua Normasta alkaa tuntua, että äidillä on ollut salaisuuksia enemmänkin. Salaisuudet tuntuvat liittyvän äidin viimeiseen työpaikkaan, kampaamo Tukkataikaan.

Sofi Oksanen (s. 7.1.1977) on suomalainen kirjailija, joka sai vuonna 2008 Finlandia-palkinnon teoksestaan *Pubdistus*. Teos sai myös Runeberg-palkinnon, Pohjoismaiden neuvoston kirjallisuuspalkinnon ja ranskalaisen Prix Femina -kirjallisuuspalkinnon. Oksanen on saanut myös lukuisia muita palkintoja sekä Suomessa että ulkomailla. Monet Oksasen teoksista käsittelevät Viron lähihistoriaa. “*Norma*-romaanista tehtiin heti sen ilmestyttyä useita käännössopimuksia.

Norma on alkujaan italialainen naisennimi, jonka Felice Romani keksi Vincenzo Bellinin *Norma*-oopperan päähenkilölle. Ooppera sai ensiesityksensä vuonna 1831. Kirjassa Norma kertoo saaneensa nimensä, koska kyseinen ooppera soi radiossa silloin, kun hänen äitiään oli kosittu. Norma on myös eteläisen tähtitaivaan Kulmaviivain-tähtikuvion latinan-kielinen nimi.

Alvarin valitus oli turhaa. Anitan teko oli saanut kaikki varpaille ja ensin oli varmistuttava siitä, ettei joku muukin tarkekaillut asuntoa. Toista väijytystä ei kaivattu ja klaanin päämiesten oli pysyteltävä sopivan välimatkan päässä. Kun talo oli todettu turvalliseksi, Margit oli jo linnoittautunut Anitan kotiin.

Sofi Oksanen: *Norma*. Like, 2015.

8. tammikuuta Talia (Ruusunen)

Talia on päähenkilö Giambattista Basilen sadussa.

Giambattista Basilen *Pentamerone*-satukirjan satu *Sole, Luna, e Talia* (Aurinko, kuu ja Talia) on eräs versio sadusta, joka myöhemmin on Suomessa tunnettu nimellä Ruusunen (engl. Sleeping Beauty).

Talian syntyessä hänelle ennustetaan, että pellava koituu hänen kohtalokseen joten tytön isä kieltää pellavanviljelyn alueellaan. Nuorena neitona Talia näkee vanhan naisen kehräävän pellavaa värttinällä; pellavatikku menee hänen kyntensä alle, ja hän vaipuu maahan eikä enää herää. Tyttö siirretään metsämökkiin nukkumaan. Myöhemmin paikalle osunut kuningas rakastelee nukkuvan tytön kanssa, ja edelleen nukkuen Talia synnyttää aikanaan kaksoset. Maitoa etsiessään jompikumpi lapsista tulee imeneeksi tikun pois Talian kynnen alta, ja Talia herää. Hän nimeää lapset Auringoksi ja Kuuksi.

Kun kuningatar saa tietää lapsista, hän määrää kokkinsa valmistamaan lapsista aterian kuninkaalle. Kokki kuitenkin piilottaa lapset ja tekee ruoan kahdesta karitsasta. Kuningatar yrittää polttaa Talian roviolla, mutta kuningas kuulee tytön huudot ja pelastaa tämän. Kuningas määrää kuningattaren poltettavaksi ja ottaa Talian puolisokseen, ja kokki palkitaan lasten pelastamisesta.

Giambattista Basile (1566"1632) oli napolilainen kirjailija, runoilija ja hovimies. Hänen sisarensa julkaisi *Pentamerone*-satukokoelman hänen kuolemansa jälkeen, aluksi Gian Alesio Abbatutisin salanimellä. *Pentamerone* tarkoittaa viittä päivää ja kirjassa on jokaiselle viidelle päivälle kirjoitettu kymmenen satua. " Satu nukkuvasta prinsessasta on tunnettu jo keskiajan Euroopassa. Sadun vanhimmat kirjalliset versiot ovat 1300-luvulta ja se on mukana Perrault'n ja Grimmin veljesten kokoelmissa.

Nimi Talia tulee kreikasta ja merkitsee kukoistavaa.

Giambattista Basile: *Pentamerone. Lo cunto de li cunti*, 1634, 1636.

9. tammikuuta Taita

Taita on kertojahenkilö Wilbur Smithin romaanissa *Joen jumala*.

Egyptissä, 1780-luvulla eaa. elää Taita, joka on mahtavan suurvisiiri Intefin monitaitoinen orja. Kaunis Taita on ollut Intefin rakastettu, ja Intef on tehnyt hänestä eunukin huomattuaan, että Taita on kiinnostunut myös naisista. Vaikka Taita on orja, Intef sallii hänen kerätä myös itselleen varallisuutta, koska Taita hoitaa Intefin asioita erittäin hyvin. Taita on myös Intefin ainoan tyttären Lostriksen opettaja ja uskottu. Hän toivoisi tytön saavan rakastamansa miehen puolisoiseksi, vaikka se ei näytä mahdolliselta, kun itse faarao kiinnittää katseensa kauniiseen tyttöön..

Wilbur Smith (s. 9.1.1933) syntyi Pohjois-Rhodesiassa (nyk. Sambia). Hänen tunnetuin romaaninsa lienee vuonna 1964 ilmestynyt *When the Lion Feeds* (suom. *Kun leijona metsästää*). Useimmat hänen kirjoistaan ovat Afrikkaan sijoittuvia sukusaagoja. *Joen jumala* on poikkeus sijoituessaan muinaiseen Egyptiin. Kirjaan liittyy kaksi myöhempää teosta, joista toinen sijoittuu nykypäivään ja muinaisuus on läsnä arkeologian kautta, toinen on jatkoa *Joen jumalalle*.

Tulen varuilleni aina kun Tanus lausuu noin epäkunnioittavasti suuren Seth-jumalan nimen. Sillä vaikka hän ja minä olemme molemmat Horuksen miehiä, en kuitenkaan hyväksy sitä, että yhtäkään Egyptin jumalista loukataan julkeasti. Minä itse en kulje koskaan minkään alttarin obi rukoilematta tai ubraamatta jotakin pientä, lainkaan riippumatta siitä kuinka vaatimattoman tai merkityksättömän jumalan asumuksesta on kyse. Mielestäni on pelkkää tervettä järkeä ja hyvä vakuutus. Vihamiehiä löytyy jo ihmistenkin joukosta niin paljon, että on turhaa varta vasten etsiä niitä vielä jumalienkin joukosta.

Wilbur Smith: *Joen jumala*. (River God, 1993.) Suom. Ilkka Terho. Otava, 1993.

KIRJALLINEN NIMIPÄIVÄ- KALENTERI

Merja Leppälahden *Kirjallinen nimipäiväkalenteri* esittelee joka päivälle yhden kaunokirjallisuuden fiktiivisen henkilön. Kirja tutustuttaa lukijan 366 kuvitteelliseen henkilöön ja lähes samaan määrään kirjoja ja kirjailijoita. Esiteltävät henkilöt ovat peräisin monenlaisista kirjoista lastenkirjallisuudesta aikuisten kirjoihin, klassikoista ja nobelisteista viihderomaaneihin. Kirjassa esitellään niin tunnettuja ja tuntemattomia kirjailijoita kuin tulevaisuuden lupauksiakin. Mukana on runsaasti kotimaisten kirjoittajien teoksia, mutta myös muualta Euroopasta, Aasiasta, Pohjois- ja Etelä-Amerikasta, Afrikasta ja Australiasta. Vaikka kirja on kalenterimuotoinen, se ei ole sidottu tiettyyn vuoteen, vaan se on ajaton.

Merja Leppälahti on turkulainen perinteen- ja kulttuurintutkija, tietokirjailija ja kriitikko. Hän on aiemmin julkaissut muun muassa teokset *Perinnejoulu* (2019), *Kaiken maailman kauhua* (2018) ja *Vahvaa väkeä: kotimaisia uskomus- ja fantasiaolentoja* (2012).

ISBN 978-952-7211-53-3

KANSI: TIMO RONKAINEN